

Aegon Művészeti Díjas 2016: Oravecz Imre (1943–)

A Heves megyei Szajlán született, 1943. február 15-én. Általános iskolába szülőfalujában járt, az érettségi vizsgát Szentgotthárdon tette le. 1962 és 1967 között a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen tanult magyar–német szakon, és ugyanott diplomát szerzett. Első versei az Alföldben jelentek meg, 1962-ben – 1975-ig egyetlen más hazai országos terjesztésű orgánus sem közölte szövegeit.

1967-ben Budapestre költözött. 1968-ban versei megjelennek az újvidéki Hídban, Bori Imre kísérőtanulmányával. Első kötetét a Szépirodalmi Kiadó szerkesztői visszautasították, de verseit beválogatták a Költők egymás közt című antológiába, amelyben a fiatal költőt Weöres Sándor mutatta be. Első önálló kötete, a Héj négy évvel később, 1972-ben jelent meg a Magvető Kiadónál (2., helyreállított kiadás: Pécs, Jelenkor, 2001). Nem sokkal később disszidált: először Párizsba, később Londonba ment, majd 1973-ban három hónapon át az Egyesült Államokban, Iowa Cityben volt az International Writing Program irodalmi ösztöndíjasa. Még ebben az évben hazatért Magyarországra. Illyés Gyula lánya, Illyés Mária közbenjárására 1974-től a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem Idegennyelvi Intézetében volt tanársegéd. 1976-ban másodszor is disszidált: Chicagóban beiratkozott az Illinois-i Egyetemre, nyelvészetet és kulturális antropológiát tanult. Nemsokára újra hazatért. 1979-ben a Magvetőnél megjelent Egy földterület növénytakarójának változása című második kötete, a Móra Ferenc Kiadónál pedig Máshogy mindenki más című gyermekvers-kötete.

1982 és 1984 között az Élet és Irodalom munkatársa volt, A hopik könyve című harmadik verseskötete 1983-ban jelent meg. 1985–86-ban vendégtanár volt a Kaliforniai Egyetem Santa Barbara-i campusán: angol versírást tanított, a modern német líráról adott elő, fiával bejárta a délnyugati államokat. 1988-ban harmadszorra is disszidálni akart: egyéves berlini DAAD-ösztöndíja után nem kívánt visszatérni Magyarországra, de a rendszerváltozás miatt harmadszorra is hazatért. Megjelent 1972. szeptember című negyedik, nagy sikerű verseskötete. 1989-ben József Attila-díjat kapott, de azt nyílt levélben visszautasította. 1990-ben kormányfőtanácsosi minőségben a miniszterelnök tanácsadó testületének tagja lett. Tíz hónap múlva lemondott tisztségéről. 1991–92-ben főmunkatársa és rovatvezetője volt az Új Magyarország című napilapnak, de távozni kényszerült, ahogyan egy évvel később a Pesti Hírlaptól is. 1994-ben a Helikon Kiadónál A chicagói magasvasút montrose-i állomásának rövid leírása címmel megjelent egybegyűjtött verseinek kötete.

1995-től a Pázmány Péter Katolikus Egyetem tanára Piliscsabán, német irodalmat és amerikai őskultúrát tanít. Eddigi költői főműve, Halászóember (Szajla).

Töredékek egy faluregényhez 1987–1997) című verseskötete 1998-ban jelent meg a pécsi Jelenkor Kiadónál. 2003-ban Kossuth-díjat kapott. Az indoklás szerint költői életművével, a tárgyias költészet objektív világának átszellemesítésével, líra és epika, vers és próza poétikailag termékeny szintézisének megteremtésével érdemelte ki a kitüntetést. A régóta tervezett, az életmű alakulásának középpontjában álló faluregény első kötete, Ondrok gödre. Az álom anyaga, első könyv (Pécs, Jelenkor) 2007-ben jelent meg. Oravecz Imre jelenleg Szajlán él.

Fontosabb díjak, elismerések:

- 1970 – Pásztor Béla-díj
- 1972 – Kassák-díj
- 1981, 1997 – Alföld-díj
- 1985 – Füst Milán-díj
- 1988 – DAAD-ösztöndíj
- 1988 – Örley-díj
- 1988 – A Jövő Irodalmáért-jutalom
- 1989 – József Attila-díj (nem vette át)
- 1996 – Weöres Sándor-díj
- 1997 – az Év Könyve-jutalom
- 2001 – a Szépirodalmi Társaságának díja
- 2002 – MAOE Alkotói Nagydíj
- 2003 – Kossuth-díj
- 2008 – Artisjus-díj
- 2016 – Aegon-díj

Az életrajzot Szilasi László írta.